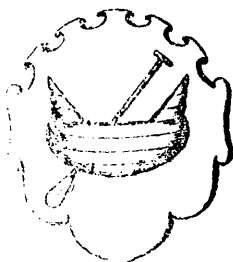

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i Administracja
Plac Wolności 14. Tel. 28-00.
Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.--

M. ŁÓDZI.

Ogłoszenia: Wiersz nonparel. (cztery
szp. na stronie) zł. 0.20—Przed tekstem
zł. 0.35—za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne zł. 0.05 za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie zł. 0.30

Cena egzemplarzazł. 0.25.

Nr. 22 (398)

Łódź, dnia 31 maja 1927 r.

Rok IX

Treść N-ru: Dr. J. Iwanowska: O nowoczesnej nawierzchni dróg i ulic. — Protokół 16 (V sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 19 maja 1927 roku. — Sprawozdanie rachunkowe Zarządu m. Łodzi za m-c kwiecień 1927 roku. — Kronika miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenia. —

O nowoczesnej nawierzchni dróg i ulic.

Porównanie stanu dróg i ulic naszych z tem, co w tej mierze uczyniono w krajach o wysokiej kulturze, nie usposabia wesoło nawet bardzo optymistycznie nastrojonego osobnika. Każdy marzy o tych czasach, kiedy będzie lepiej, a myśl jasna, nie pozwalająca na pograżenie się w stan pesymistycznych rozmyślań, podsuwa stare przysłowie, że niema tego złego, coby na dobre nie wyszło. A w tym wypadku jedynie dobrą stroną jest to, że możemy teraz korzystać z doświadczenia innych, nie powtarzać błędów i usterek, które gdzieindziej dały się we znaki i brać tylko to, co długa praktyka i doświadczenie uznały za najlepsze.

Nie od rzeczy więc będzie rzucić okiem na to, co w tej dziedzinie zrobiły inne kraje, a w szczególności Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, posiadające drogi komunikacyjne na bardzo wysokim poziomie.

Najbardziej rozpowszechnionymi typami dróg w Ameryce są:

- 1) Szosy, czyli drogi makadamowe zwykłe,
- 2) Szosy, ulepszone przez pokrycie powierzchni warstwą materiału bitumicznego, tak zwane makadamy bitumiczne.

- 3) Drogi betonowe.

- 4) Drogi asfaltowe.

Wielki rozwój automobilizmu wykazał, iż szosy zwykłe, a nawet i szosy bitumiczne nie wytrzymują intensywnego ruchu w mierze zadat walniającej. Samochody ciężarowe niszczą nie tylko nawierzchnie szos, lecz i ich fundamenty, budowa więc tego rodzaju jezdni, biorąc pod uwagę ciągłe naprawy, już się obecnie nie kalkuluje.

Drogi betonowe, nadzwyczaj rozpowszechnione w Ameryce, mają bardzo dużo zalet, specjalnie cennych dla ruchu samochodowego, poza tem koszt budowy ich jest stosunkowo niski, budowa łatwa, naprawa tania. Jednak drogi te dobrze wytrzymują tylko ruch samochodowy, koła i koła żelazne niszczą je bardzo szybko.

Co się tyczy dróg asfaltowych, to znamy ich cztery zasadnicze typy:

a) szosy bitumiczne czyli makadamy asfaltowe, b) beton asfaltowy, c) asfalt w płytach, d) asfalt w blokach.

O szosach bitumicznych była wzmianka już powyżej.

Betony asfaltowe, asfalt w płytach oraz asfalt w blokach wchodzi w coraz to większe użycie. Wieloletnia obserwacja wykazała, iż stanowią one idealne nawierzchnie, wytrzymujące najbardziej intensywny ruch, jaki dotychczas jest notowany. Spotyka się te rodzaje jezdni na najruchliwszych ulicach New-Yorku i Chicago. W niektórych miejscowościach bruki te leżą już z górą lat 15. Jeśli weźmiemy też pod uwagę, że na jednej np. z ulic New-Yorku, gdzie ten bruk jest ułożony, kursuje stale 300 omnibusów, z których każdy waży co najmniej 8 ton, że poza tem przejeżdża tam codziennie tysiące samochodów — to musimy do takiego rodzaju jezdni nabrać zaufania. Chcąc jednak stosować je u nas (w Polsce, musimy się również zastanowić, jak sprawa ta będzie się przedstawiała pod względem pieniężnym i technicznym.

Wszystkie bruki asfaltowe zawierają jako podstawowy materiał bitum czyli asfalt, który wiąże i spaja materiały sypkie, jak piasek, cement i t. p. Ameryka posiada asfalt dwojakiego rodzaju; naturalny z jezior oraz asfalt, pochodzący z destylacji ropy naftowej. Asfalt z jezior, po oczyszczeniu i przerafinowaniu, musi być przed użyciem odpowiednio zmiekczony, co się uskutecznia przez zmieszanie go z produktem płynnym, pochodzącym z destylacji ropy naftowej. Spreparowany w ten sposób, stanowi on pierwszorzędny materiał do wyrobu wszelkiego rodzaju bruków asfaltowych, obecnie jednak zaczyna ustępować asfaltowi ponafutowemu, gdyż ten ostatni kalkuluje się taniej i, według informacji, udzielonych mi przez magistrat New-Yorku, bruki asfaltowe, ułożone w ubiegłym sezonie, wykonane zostały przeważnie z asfaltu ponafutowego. Jeżeli kalkuluja i oszczędzają bogaci Amerykanie, musimy tembardziej i my liczyć się z kosztami.

Zdrowy rozsądek nakazuje każdemu narodowi, wykorzystywać przede wszystkim bogactwa własnego kraju i jaknajmniej importować z zagranicy.

Polska należy do krajów bogatych w źródła naftowe; pod względem ich eksploatacji i produkcji w roku 1925 zajęła 3 miejsce w Europie (812,000 ton) po Rosji (7.200.000 ton) i Rumunji (2.203.000 ton).

Jednym z ostatnich produktów destylacji ropy naftowej jest asfalt, nie brak go więc u nas w Polsce. Nie brak też i wszelkiego rodzaju składników mineralnych używanych do wyrobu bruków asfaltowych. Do niedawna jednak sprowadzano do Polski z zagranicy asfalt skalny, którym np. wyłożona jest w Warszawie ul. Traugutta, sprowadzano też asfalt amerykański, używając go do wyrobu mieszanin asfaltowych. Nasz zaś asfalt pokładami zalegał na terenach jego eksploatacji i nikt go w kraju do układania jezdni nie używał.

Taki anormalny stan rzeczy nie mógł trwać długo. Po przeprowadzeniu szeregu badań nad asfaltami, pochodzącymi z destylarni ropy naftowych w Małopolsce, po wykonaniu dużej ilości prób stosowania tych bitumów jako materiałów wiążących, otrzymano produkt, który pod każdym względem nadaje się do układania jezdni i nietylko w niczem nie ustępuje brukom dotychczas znanym, ale przewyższa swemi zaletami wszystkie te, które dotychczas u nas stosowano. Produkt ten nazwano „Celasfaltem“ i uzyskano patent na sposób jego wykonania.

Ułożony ubiegłej jesieni w Warszawie w rzeźni przy ul. Szawelskiej, na Pradze oraz na ul. Piotrkowskiej w Łodzi, w których to miejscach jest bardzo duży ruch ciężarowy, kołowy i samochodowy, „Cela-

sfalt" wytrzymuje ruch ten bez zarzutu, mając jeszcze i tę poważną zaletę, że nie jest śliski i z tego choćby względu specjalnie nadaje się u nas, w kraju, gdzie zaprzęgów konnych jest jeszcze bardzo dużo.

Wobec tych tak dodatnich rezultatów, problemat bruków w Polsce można uważać za rozwiązany. Powstać musi odpowiednio rozwinięta wytwórnia dla fabrykacji tego produktu na wielką skalę w imię hasła rozwoju i popierania polskiego przemysłu.

Pole do pracy jest szerokie; jezdnie uliczne, place targowiskowe, perony kolejowe w pierwszym rzędzie, następnie zaś dojazdy do miast i stacyj kolejowych, wreszcie cała sieć szos muszą z czasem doczekać się nawierzchni celasfaltowych. Jest to tylko kwestja czasu i zasobów pieniężnych.

Sprawa kosztów bruków, ułożonych z „Celasfaltu“, przedstawia się w porównaniu z innemi brukami na gotowem podłożu, jak następuje: koszt „Celasfaltu“ 1 m. kw. około 18,5 zł., asfaltu skalnego — około 33 zł., kostki granitowej — ok. 48 zł., asfaltu amerykańskiego z krajowemi składnikami mineralnemi ok. 24,5 zł., kostki drewn. ok. 28 zł.

Bruk z kamienia polnego, jako też i kostka drewniana, nie stoją już na wysokości współczesnych wymagań, kostka granitowa jest bardzo droga i należy sprowadzać ją z zagranicy, co się zaś tyczy bruków asfaltowych, to ze względu na ceny nie są one w stanie konkurować z „Celasfaltem“, tembardziej, że nie posiadają wszystkich jego zalet.

Reasumując wszystko wyżej powiedziane, dochodzimy do wniosku, iż „Celasfalt“ odpowiada wymaganiom tak pod względem technicznym jak i gospodarczym i z tego powodu stanowi poważny czynnik postępu przy budowie dróg, obniżając ich koszt, znakomicie podnosząc jakość, a jednocześnie poprawiając polski bilans handlowy, dzięki zużyciu wyłącznie krajowych materiałów.

Dr. J. Iwanowska.
(„Technik Kolejowy“.)

Protokół

16. (V sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 19 maja 1927 r.

Komplet radnych 75. Obecnych radnych 55. Komplet członków Magistratu 10. Obecnych członków Magistratu 5.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 50 Wprezes Rady Miejskiej, Z. Fiedler, w obecności quorum Rady (60 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy: W. Credową i F. Waszkiewiczą oraz Dyrektora Biura Rady, P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przewodniczący wygłasza krótkie przemówienie, poświęcone klęsce powodzi, jaka dotknęła Stany Zjednoczone Ameryki Północnej wskutek wylewu rzeki Mississipi i proponuje wysłanie pod adresem posła Stanów Zjednoczonych, Johna B. Stetsona, telegramu, treści następującej:

„Poruszona do głębi żywiołową klęską powodzi, jaka dotknęła bratni naród amerykański, Rada Miejska miasta Łodzi w imieniu mieszkańców miasta przesyła na ręce pana Posła wyrazy najserdeczniejszego współczucia“.

Wniosek Prezesa, przyjęty oklaskami, uzyskał jednomyślną aprobatę Rady.

PRZYJĘTO DO WIADOMOŚCI:**1. Krótkie zapytania:**

a) 1. r. Rode: Czy Magistrat nie uważa za potrzebne poruszyć u kompetentnych władz sprawę otwarcia w Łodzi Oddziału P. K. O.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego, że rzecz ta była "niejednokrotnie przez Magistrat poruszana, jednakże obecnie Magistrat jeszcze raz wznowi starania.

b) 1. r. Rode: Dla kogo i w jakim celu zostały wybudowane korty tenisowe w parku Poniatowskiego, gdy, jak r. Rode wiadomo, jeden z najpoważniejszych klubów sportowych starał się o korzystanie z tych kortów, lecz sprawa została załatwiona odmownie.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego, że korty tenisowe [w parku Poniatowskiego wybudowane zostały kosztem pracowników miejskich, którzy też z nich korzystają.

c) 1. r. dr. Schweiga: Czy Magistrat nie byłby skłonny wyznaczyć miejsca więcej słoneczne na zabawy dla dzieci w parkach miejskich. Miejsce w parku Staszica, przeznaczone na ten cel, absolutnie nie odpowiada tym [wymogom.

2. odpowiedź ławn. Muszyńskiego w imieniu Magistratu, że sprawa ta zostanie w najbliższym czasie załatwiona nie tylko odnośnie parku Staszica, ale i wszystkich innych parków.

d) 1. r. Credowej: Kiedy oświetlone będą peryferje naszego miasta.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego w imieniu Magistratu, że sprawa oświetlenia głównych arterij krańców miasta jest przedmiotem troski Magistratu od dłuższego czasu. Sprawa ta była już załatwiona, lecz jednocześnie Łódzkie Towarzystwo Elektryczne wystąpiło z wnioskiem, aby dopuścić do tego, żeby z prądu łódzkiej elektrowni mogły korzystać okoliczne miasta. Ponieważ jest atrybutem miasta zgodzić się na to lub nie, ponieważ w związku z tem były pewne niedogodności dla miasta, z tego powodu zażądano od Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego za wypuszczenie prądu poza granice miasta pewnych ustępstw dla konsumentów prądu w mieście. Łódzkie Towarzystwo Elektryczne zachowało się w stosunku do tego postulatu odmownie i w związku z tem cofnęło nawet zgodę na oświetlenie krańców miasta. Wprz. Wojewódzki jednak sądzi, że pod tym względem Magistrat wkrótce dojdzie do porozumienia i sprawa ta będzie pomyślnie załatwiona.

e) 1. r. Bialera: r. Bialer zapytuje Magistrat, w jakim stadium znajduje się sprawa koncesji kolejek dojazdowych.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego, że sprawa koncesji jest oddawna załatwiona, mianowicie koncesję ma miasto Łódź już od dłuższego czasu. Jednakże, po porozumieniu się z całym szeregiem tutejszych finansistów, miasto doszło do przekonania, że za pomocą tutejszych kapitałów rzecz ta się nie da dokonać. Z tego względu, gdy zwróciło się do Magistratu jedno z zagranicznych towarzystw, Magistrat zgodził się na to, aby szukało odpowiednich finansistów zagranicą, mianowicie w Belgji. Sprawa ta jest w toku i jeżeli dojdzie do jakichkolwiek konkretnych wyników, Rada Miejska będzie o tem decydowała we właściwym czasie.

f) 1. r. Bialera: W swoim czasie miasto wyzbyło się nieruchomości na korzyść związku „Praca”. Ponieważ roboty jeszcze nie zostały rozpoczęte, r. Bialer zapytuje, dlaczego ta umowa nie została cofnięta. Tam był postawiony termin prekluzyjny dla rozpoczęcia budowy.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego w imieniu Magistratu, że jeżeli chodzi o plac, który miasto sprzedało związkowi „Praca”, to budowli narazie tam wznieść nie można, bo jest tam dzierżawca, którego związek „Praca” eksmituje. Z chwilą, gdy to nastąpi, będzie można żądać wykonania umowy t.j. budowy domu w pewnym określonym czasie

g) 1. r. Klima: dlaczego przerwana została budowa domków mieszkalnych przy nowych gmachach szkolnych.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego w imieniu Magistratu, że przerwa w robotach budowlanych nie nastąpiła z powodów, zależnych od Magistratu, gdyż wszelkie rachunki są obecnie regulowane natychmiast po przedstawieniu. P. Prezydent nie przypomina sobie w tej chwili dokładnie, kto z przedsiębiorców buduje domki, jeżeli jednak jest to jedna z firm, która znalazła się w trudnościach płatniczych, to firma ta niewątpliwie otrzymała wezwanie rejestralne do przystąpienia do robót i, o ile to nie nastąpi, to roboty powierzone zostaną innemu przedsiębiorcy.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: I. Ch. Bermiana, A. Czernika, inż. K. Folkierskiego, W. Groszkowskiego, J. Hutnika, ks. D.

Kaczyńskiego, dr. St. Kopcińskiego, Sz. A. Kenigsberga, dr. M. Maczewskiego, B. Mazurowskiego, L. Rogowskiego, K. Weigelta, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. a) Komunikat Narodowej Partji Robotniczej, Okręgu Łódzkiego, treści następującej:

„Do Prezydium Rady Miejskiej m. Łodzi.

Niniejszem uprzejmie komunikujemy iż z radnych Pałkowskiego Tadeusza, Młoteckiego Józefa, Dąbrowskiego Franciszka, Romanowskiego Bolesława, Kołodziejczaka Waleriego, Wiśniewskiego Józefa, Pawełczyka Franciszka i Marciniaka Marjana została utworzona frakcja p. n. „Klub Radziecki N. P. R. w Radzie Miejskiej miasta Łodzi”.

Prezydium Klubu stanowią radni — Pałkowski Tadeusz — przewodniczący, Młotecki Józef — zastępca przewodniczącego, Marciniak Marjan — sekretarz.

Prosimy o odczytanie niniejszego na najbliższym posiedzeniu R. M.”

b) Oświadczenie r. Pałkowskiego w tejże sprawie, treści następującej:

„W Radzie Miejskiej, po blisko 4-letniej kadencji, powstała frakcja pod nazwą „Klub Radziecki N. P. R. w Radzie Miejskiej m. Łodzi”, w skład którego wchodzi r. Pałkowski — przewodniczący, r. Młotecki — zastępca przewodniczącego, r. Marciniak — sekretarz oraz rr. Romanowski, Dąbrowski, Kołodziejczak, Pawełczyk i Wiśniewski.

Członkowie Klubu, wysłani na trudny i wielce odpowiedzialny postępek parlamentu miejskiego przez N. P. R. oraz Zjednoczenie Zawodowe Polskie, a wybrani wolą klasy pracującej — stać w dalszym ciągu będą na straży interesów mieszkańców miasta wogóle, a na straży interesów robotniczych w szczególności.

Nie będąc związani z jakąkolwiek frakcją obecnej Rady Miejskiej, nie mających swych przedstawicieli w Magistracie, klub N. P. R. ustosunkuje się ściśle rzeczowo tak do poczynañ R. M. jak Magistratu.

Wszelkie wnioski, idące po linii interesów rzesz robotniczych, jak wogóle mas pracujących, będą przez klub nasz popierane i przyjęcie takich wniosków będziemy umożliwiali przez rzucanie naszych głosów.

Odwrotnie — wszystkie wnioski, godzące w interesy rzesz pracujących, będą wszelkimi rozporządzalnymi i przez prawo dozwolonemi środkami przez nas zwalczane.

Deklarację programową, aprobowaną przez nasze władze partyjne i związkową, a złożoną na początku kadencji obecnej R. M., podtrzymujemy w całej rozciągłości i według tej deklaracji w swojej działalności postępować będziemy.

Przy tworzeniu Klubu kierowała nami wyłącznie tylko troska o lepsze jutro dla naszych mocodawców t. j. robotników m. Łodzi oraz nakaz dyscypliny partyjnej i związkowej, bez której niemasz dobra dla klasy pracującej, a potarganie której przez nielicznych przywódców partyjnych po t. zw. „przewrocie majowym” wprost nieobliczalne przyniesie skutki dla narodowego ruchu robotniczego, mającego w Polsce, tak za czasów niewoli, jak i niepodległej, olbrzymie, często niedoceniane przez społeczeństwo zasługi.

Prosimy o wniesienie niniejszego do protokołu”.

4. Wnioski Magistratu:

Nr. 357 z dnia 20 kwietnia 1927 roku o ustaleniu w służbie miejskiej z dniem 1 kwietnia 1927 roku:

a) p. Marji Zielińskiej, referenta Urzędu Stanu Cywilnego, w V stopniu służbowym;

b) p. Berty Milewskiej, rejestratora Urzędu Stanu Cywilnego, w VI stopniu służbowym.

Nr. 253 z dnia 23 marca 1927 roku o zwiększeniu z dniem 1 stycznia 1927 roku p. Anieli Wystopowej, wdowie po s. p. Romanie Wystopie, b. pracowniku Wydziału Podatkowego, zaopatrzenia wdowiego i sierociego z 33,6 proc. do 39,2 proc. całkowitego uposażenia, pobieranego przez zmarłego w służbie czynnej, a to ze względu na urodzenie się petentce w miesiącu grudniu 1926 roku dwóch córek.

Nr. 410 z dnia 4 maja 1927 roku, treści następującej:

„Poddając rewizji uchwałę Magistratu Nr. 605 z dnia 25 czerwca 1925 roku i opierając się na § 2 Regulaminu Targowiskowego, dotyczącego targów na placach w m. Łodzi, a zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Nr. IV z dnia 20 stycznia 1921 roku, postanowiono — w myśl uchwały delegacji Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich Nr. 8 z dnia 13 kwietnia 1927 roku —

I ustalić:

1) że handel na targowiskach miejskich może się odbywać w miesiącach letnich (od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września):

we wtorki i piątki od godz 5-ej do 18 m. 30
w pozostałe dni „ „ 5-ej „ 16:

2) że z chwilą ukończenia targów o oznaczonej godzinie każdy sprzedający jest obowiązany uprzątnąć z targowiska wraz z towarami urządzenia własne, jak stragany, ławki, stoły i t. p. i usunąć je nie później, jak w pół godziny po ukończeniu targu;

II. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości.

Nr. 222 z dnia 15 marca 1927 roku, treści następującej:

„Na wniosek p. wiceprezydenta W. Wojewódzkiego — uchwalono:

1) Zaakceptować stanowisko, zajęte przez przedstawicieli Magistratu, zasiadających w Zarządzie Kolei Elektrycznej Łódzkiej, w sprawie niczem nieuzasadnionego skasowania z dniem 1 marca 1927 roku t. zw. bezpłatnych rannych przesiadek tramwajowych dla działwy szkolnej, oraz

2) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości.“

Nr. 262 z dnia 23 marca 1927 roku, o wypłaceniu dodatkowego wynagrodzenia z funduszy miejskich za pracę i pełnienie dyżurów w niedziele i dni świąteczne pracownikom miejskim, zajmującym stanowiska służbowe, przewidziane w wykazie, zatwierdzonym uchwałą powyższą.

Nr. 308 z dnia 31 marca 1927 roku, o zatwierdzeniu „Przepisów o wydawaniu odzieży służbowej” pracownikom Zarządu m. Łodzi, opracowanych przez Wydział Prezydalny.

Nr. 413 z dnia 4 maja 1927 roku, treści następującej:

„Na odezwę Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi Nr. SM. 1315 | 1 z dnia 14 kwietnia 1927 roku postanowiono — zgodnie z uchwałą delegacji Wydziału Finansowego Nr. 1 z dnia 30 kwietnia 1927 roku — odpowiedzieć:

1) że przyjęcie przez Magistrat od Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie pożyczki na prowadzenie robót inwestycyjnych na warunkach, wskazanych w piśmie tegoż Banku Nr. 301376 | 7074 | W. K. D. | Z. G. z dnia 30 marca 1927 roku, jest niemożliwe;

2) że Magistrat gotów byłby zaciągnąć z Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie pożyczkę w kwocie zł. 8.565.258 na prowadzenie robót kanalizacyjnych i brukarskich oraz na budowę wiaduktu kolejowego i 3 domów mieszkalnych na warunkach następujących:

a) pożyczka będzie długoterminową z 20-letnim okresem amortyzacyjnym, rozpoczynającym się dopiero w szóstym roku od daty zaciągnięcia pożyczki;

b) pożyczka oprocentowana będzie najwyżej na 6 proc. w stosunku rocznym;

c) pożyczka będzie zaciągnięta w walucie złotej.“

Nr. 333 z dnia 12 kwietnia 1927 roku, o przedłużeniu aż do odwołania mocy obowiązującej uchwały Magistratu Nr. 168 z dnia 1 marca 1927 roku w sprawie pobierania od zaległości z miejskich danin publicznych odsetek za zwłokę w wysokości 2 proc. miesięcznie.

Nr. 380 z dnia 26 kwietnia 1927 roku, treści następującej:

„W myśl uchwały delegacji Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich Nr. 6 z dnia 13 kwietnia 1927 roku — postanowiono:

I. zwrócić się do Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego z prośbą o założenie na ulicach: Aleksandrowskiej, Łagiewnickiej, Zgierskiej, Rokicińskiej i Szosie Pabjanickiej instalacji oświetlenia elektrycznego na następujących warunkach:

a) na długości około 8 km. wymienionych ulic ustawionych zostanie około 150 lamp, tak, że na przestrzeni 50 mtr. przeciętnie ustawiona będzie jedna 100-watowa lampa;

b) wymienioną instalację elektrycznego oświetlenia, obejmującą słupy, latarnie, przewody, bezpieczniki, wyłączniki, żarówki i t. p., Łódzkie Towarzystwo Elektryczne wykona swoim kosztem, podług ostatnich wymagań techniki;

c) za oświetlenie wyżej wymienionych ulic Magistrat będzie płacił Łódzkiemu Towarzystwu Elektrycznemu po zł. 10 miesięcznie za każdą palącą się 100-watową lampę; cena ta jest ważną przy taryfie, obowiązującej dla oświetlenia ulicznego m. Łodzi w miesiącu lutym 1927 roku i ulega proporcjonalnej zmianie wwyż lub wniżej w razie zmiany tej taryfy, przyczem zmiana wniżej obowiązywać będzie od chwili osiągnięcia taryfy dla oświetlenia ulicznego gr. 15,89 za 1 kilowatogodzinę;

d) Łódzkie Towarzystwo Elektryczne obowiązuje się za wyżej wymienioną opłatą dostarczać energię elektryczną, zamieniać zużyte żarówki i części instalacji, zapalać i gasić ustawione lampy uliczne w godzinach ustalonych oraz utrzymywać w należyłym stanie całkowitą instalację wyżej omawianego oświetlenia ulicznego; po dwudziestu latach opłata ta podlega rewizji;

e) czas palenia się lamp ulicznych na wyżej wymienionych ulicach określa się według tabeli czasu trwania oświetlenia ulicznego, który wynosić będzie 3600 godzin rocznie;

f) z chwilą osiągnięcia minimum zapotrzebowania energii elektrycznej przez konsumentów prywatnych, korzystających z dopływów omawianej sieci oświetlenia ulicznego, stosownie do par. 37 uprawnienia rządowego Nr. 12, Magistratowi przysługiwać będzie prawo żądania wymiany i tej części napowietrznej sieci na kabel ziemny, nie wcześniej jednak, niż po 20 latach;

g) wyżej wymienione oświetlenie uliczne nie podpada pod rozdział 4 „oświetlenie uliczne” uprawnienia rządowego Nr. 12 i przewidziana w par. 67 tegoż uprawnienia ilość lamp ulicznych nie będzie zmniejszona o liczbę lamp ustawionych na mocy niniejszej uchwały;

II. Przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości“

Nr. 386 z dnia 26 kwietnia 1927 roku, o zezwoleniu Wydziałowi Opieki Społecznej na pokrywanie wydatków, związanych z prowadzeniem Pogotowia dla dzieci, chorych na jaglicę i Domu dla chronicznie chorych starców, z kredytów, przewidzianych w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok administracyjny 1927 | 28 na utrzymanie IV Domu Wychowawczego dla dzieci chorych na jaglicę (poz. 1c, 2c, 3c, 4c, 5c, 6c, 7c, 8c, 9c, 10c, 11c, 12c, 13c, 14c, 15c, 16c, 17c, 18c, 20c i 21c tyt. XXVI dz. IX wydatków).

Nr. 379 z dnia 26 kwietnia 1927 roku, treści następującej:

„W myśl uchwały delegacji Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich Nr. 5 z dnia 13 kwietnia 1927 roku postanowiono — nawiązując do uchwały Magistratu Nr. 805 z dnia 14 kwietnia 1926 roku:

1. Oddać przedsiębiorcy w drodze przetargu publicznego na warunkach następujących budowę i eksploatację Zakładu sterylizacyjno-utylizacyjnego w Łodzi:

1. przedsiębiorca obowiązuje się wybudować swoim kosztem na placu, wyznaczonym przez Magistrat i będącym własnością Magistratu, Zakład sterylizacyjno-utylizacyjny;

2. Zakład sterylizacyjno-utylizacyjny winien posiadać wszelkie nowoczesne aparaty i maszyny dla przeróbki padliny i wszelkiego rodzaju produktów mięsnych, uznanych przez władze sanitarno-weterynaryjne za niezdatne do użytku, oraz urządzenia dla unieszkodliwienia odchodów płynnych;

3. Zakład sterylizacyjno-utylizacyjny winien posiadać:

a) lokal, posiadający wszelkie niezbędne urządzenia i instrumenty dla badania padłych zwierząt;

b) lokal dla przeprowadzenia sterylizacji padliny;

c) budynki izolacyjne dla zwierząt, podejrzanych o choroby zaraźliwe;

d) budynki, dla zwierząt bezdomnych i schwytanych psów oraz wszelkie inne budynki, niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania omawianego zakładu;

e) oddzielny lokal dla personelu weterynaryjnego;

4. przedsiębiorca otrzymuje wyłączne prawo:

a) uprzątania i niszczenia padliny wszelkich zwierząt oraz skonfiskowanych przez władze produktów zwierzęcych i ryb z położonych w obrębie m. Łodzi miejsc publicznych i prywatnych oraz stacyj kolejowych z wyjątkiem Rzeźni Miejskiej i Bałuckiej;

b) zabierania z miasta i niszczenia zwierząt chorych, podlegających wybićiu z rozporządzenia władz;

c) łowienie psów, w myśl przepisów, obowiązujących i stosownie do zarządzenia władz.

Powyższe stanowi nie tylko wyłączne prawo, lecz i obowiązek przedsiębiorcy.

Zwierzęta i produkty mięsne, przeznaczone do zniszczenia, przedsiębiorca winien dostarczać do zakładu w specjalnych wozach;

5. przedsiębiorca obowiązuje się wybudować Zakład sterylizacyjno-utylizacyjny i rozpocząć jego działalność w terminie ... miesięcy od chwili podpisania odpowiedniej umowy z Magistratem;

6. koncesji udziela się na lat ..., po upływie których wszystkie wybudowane budynki, urządzenia, maszyny i t. p. przechodzą bezpłatnie na rzecz miasta;

7. tytułem opłaty koncesyjnej i rekompensaty za plac, na którym wybudowany zostanie Zakład sterylizacyjno-utylizacyjny, przedsiębiorca obowiązany jest uiszczać miastu roczną opłatę w wysokości ... proc. od dochodów brutto;

II. podać do: Kurjera Łódzkiego, Rozwoju, Kurjera Warszawskiego, Kurjera Poznańskiego, Dziennika Śląskiego i Przeglądu Technicznego ogłoszenia, treści następującej:

Rozpisanie ofert.

Magistrat m. Łodzi niniejszem ogłasza przetarg publiczny na budowę i eksploatację Zakładu sterylizacyjno-utylizacyjnego w m. Łodzi.

Wszelkich wyjaśnień w sprawie zasadniczych warunków budowy i eksploatacji omawianego Zakładu udziela Wydział Przedsiębiorstw Miejskich Magistratu m. Łodzi, Plac Wolności № 14.

Oferty w kopertach zapieczętowanych z napisem: „Oferta na budowę i eksploatację Zakładu sterylizacyjno-utylizacyjnego w Łodzi“ winny być nadesłane Magistratowi do dnia 20 czerwca 1927 roku.

Magistrat m. Łodzi;

III. wydelegować pp. przewodniczącego i naczelnika Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich do Warszawy, Poznania, Katowic i Gdańska w celu zapoznania się z urządzeniami tamtejszych zakładów sterylizacyjno-utylizacyjnych.

IV. przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości.

4. Umowę zbiorową, zawartą między Magistratem m. Łodzi z jednej a Związkiem Pracowników Miejskich i Zakładów Użyteczności Publicznej przy P. Z. Z., Związkiem Pracowników Instytucji Użyteczności Publicznej w Polsce — Oddział w Łodzi — i Związkiem Pracowników Miejskich Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego — z drugiej strony w sprawie warunków pracy i płacy robotników sezonowych, zatrudnionych przez Zarząd m. Łodzi.

5. Odezwy Magistratu:

Nr. dz. 1782/27 I A z dnia 26 kwietnia 1927 roku, treści następującej:

„Na skutek decyzji, powziętej na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 26 lutego 1927 roku (uchwała Nr. II pkt. f), uprzejmie komunikujemy, iż na ogólną ilość chorych leczących się w szpitalach z gmin obcych obecnie jest zaledwie 2 proc. i koszty powstałe za tego rodzaju chorych rewindykuje się bezpośrednio z gmin. W razie odmowy w regulowaniu rachunków bezpośrednio przez gminy, Wydział Zdrowotności Publicznej zwraca się o interwencję do Wydziałów Powiatowych względnie Magistratów miast wydzielonych, a ostatecznie do urzędów wojewódzkich.

Jednocześnie uprzejmie nadmieniamy, że ściąganie kosztów leczenia odbywa się na podstawie ustawy z dnia 29 marca 1926 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 36 poz. 214) i rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych Gen. Dyr. Służby Zdrowia Nr. Z. U. 3916 z dnia 20 maja 1926 roku”.

Nr. dz. 2113/27 I A z dnia 14.V 1927 r., treści następującej:

„W związku z zapytaniem, zgłoszonym na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 7 kwietnia 1927 r. przez p. radnego Drabarkę, uprzejmie komunikujemy, iż na bocznych ulicach miasta kontrola domów pod względem higienicznym odbywa się tak często, jak i w domach, położonych w centrum miasta.

Kontrola odbywa się codziennie w ciągu dwóch godzin, równocześnie w siedmiu punktach miasta (7 lekarzy sanitarnych w 7 dozorach, obejmujących po 2 komisariaty policyjne każdy).

Ogółem — jak wynika ze sprawozdań za rok ubiegły — obejrzano 18 429 nieruchomości. Jeżeli wziąć pod uwagę, że wszystkich nieruchomości jest około 8.000. — dojść należy do wniosku, iż przeciętnie 2 najwyżej 3 razy do roku mógł obejrzeć lekarz sanitarny każdą posesję.”

6. a) Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia z dnia 25. VI. 25 r. w sprawie ryczałtowania opłat pocztowych od ogłoszeń o chorobach zakaźnych.

b. Pismo Magistratu w tejże sprawie, treści następującej:

„Na skutek decyzji Rady Miejskiej Nr II punkt d z dnia 26 lutego 1927 roku w załączeniu przesyłamy do wiadomości odpis okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Z. Z. 2148/25 z dnia 22 czerwca 1925 roku w sprawie zwolnienia od opłaty pocztowej zaawiadomień o chorobach zakaźnych.

Jednocześnie uprzejmie nadmieniamy, że odpis załączonego okólnika został przesłany:

a) Związkowi Lekarzy P. P. — Oddział w Łodzi,

b) szpitalom miejskim i prywatnym,

c) miejskim dozorum sanitarnym,

d) Kasie Chorych m. Łodzi i 7 lecznicom tejże,

e) Miejskiej Pracowni Bakterjologicznej.

f) Ambulatorjum Miejskiemu,

g) Miejskiemu Pogotowiu Ratunkowemu w celu poinformowania pp. lekarzy

oraz

h) Oddziałowi Prasowemu w celu umieszczenia w prasie miejscowej odpowiedniej wzmianki.“

7. Sprawozdanie z przeprowadzonej akcji doraźnej pomocy żywnościowej i opałowej dla bezrobotnych w Łodzi w sezonie zimowym 1926/27 roku.

8. a) Petycję właścicieli realności i lokatorów z ulicy Nowo-Marysińskiej.

b. Pismo Magistratu w tejże sprawie, treści następującej:

„Zwracając petycję właścicieli realności i lokatorów z ul. Nowo-Marysińskiej z dnia 15 marca 1927 roku, uprzejmie komunikujemy, iż, z powodu braku kredytów, ulica Nowo-Marysińska nie weszła w plan robót na 1927 rok.“

W y b r a n o :

Do komisji Szacunkowej podatku dochodowego: — w związku z wł. odezwą I Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Łodzi — ob. Edwarda Hilszera.

U C H W A L O N O :

I. W sprawie częstych wypadków tramwajowych:

W ostatnich czasach niepomniernie wzrosła liczba wypadków tramwajowych. Według statystyki, przedstawionej przez dyrekcję tramwajów, ilość wypadków tranwajowych z ludźmi (najechań) w roku 1926 wynosiła 80. Ogólna ilość poszkodowanych w tym okresie, wraz z wypadkami śmiertelnymi, wynosiła osób 113.

Według cyfrowych danych Wydziału Statystycznego Magistratu m. Łodzi na podstawie ksiąg pogotowia ratunkowego, wzrost wypadków wynosił 45 proc. więcej w stosunku do roku 1911, zaś 100,05 proc. w stosunku do roku 1921.

Nie ulega wątpliwości, iż tak wysoki wzrost wypadków spowodowany został w swej większości przez zarządzenia oszczędnościowe dyrekcji kolei elektrycznej łódzkiej. Powiększenie szybkości jazdy, zniesienie całego szeregu przystanków tramwajowych na krzyżujących się ulicach, zmniejszenie postoju wypoczynkowego na stacjach krańcowych — jest tem podłożem, które powoduje przyczynę wypadków. Na niektórych linjach tramwajowych czas jazdy został skrócony o kilkanaście minut, co przy wąskich ulicach w Łodzi jest wielce niebezpiecznem. Nieodosobnione są wypadki, że maszyniści tramwajowi za wolniejszą jazdę pociągani są przez dyrekcję tramwajów do odpowiedzialności karnej.

Podobny system „reorganizacji” przeprowadziły również koleje podjazdowe, powodując tem w granicach m. Łodzi wzrost wypadków w ludziach.

Nie wchodząc w zarządzenia gospodarcze dyrekcji, zwrócić należy uwagę, iż zarządzenia te godzą w zdrowie i życie mieszkańców Łodzi. Wychodząc z założenia, iż pod prawo regulacji ruchu ulicznego podciągnięci być winni nie tylko przechodnie uliczni, auta i dorożki, lecz najważniejsza część ruchu kołowego w Łodzi, jaką są tramwaje —

Rada Miejska postanawia:

1. powołuje się Komisję, złożoną z

- 4 członków Rady Miejskiej,
- 2 członków Magistratu,
- 1 przedstawiciela Komisarjatu Rządu,

celem ustalenia przyczyny tak wielkiej ilości wypadków tramwajowych oraz opracowania przepisów, regulujących ruch tramwajowy w Łodzi,

2. Komisja przystępuje do pracy bez względu na to, czy instytucje poza Radą Miejską i Magistratem wydelegują do niej swoich przedstawicieli;

3. Komisja winna pracę swą zakończyć w ciągu 4-ch tygodni po ukonstytuowaniu się;

4. Komisja po zakończeniu swych czynności rozwiązuje się;

5. Uchwałę powyższą przesyła się Magistratowi, celem nadania sprawie właściwego biegu.

II. W sprawie poprawek do statutu Wydziału Kanalizacji i Wodociągów Magistratu m. Łodzi:

W dyskusji w dalszym ciągu zabierają głos członkowie Rady Miejskiej: Stypułkowski, Pfeifer, Nowacki, Knorr, Rapalski, Wojewódzki, Cyrański i Lichtenstein.

Z powodu stwierdzenia braku quorum, uchwał żadnych nie po-
wzięto.

Z powodu zdekompłowania sali, przewodniczący o godz. 23 min. 35 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący:
(—) *Z. Fiedler.*

Prowadzący protokół:
(—) *P. Rundo.*

Radni-sekretarze:
(—) *W. Czedowa.*
(—) *F. Waszkiewicz.*

Sprawozdanie rachunkowe Zarządu m. Łodzi za m. kwiecień 1927 r.

Nr. 22.

Dziennik Zarządu m. Łodzi.

11.

Dział	Wyszczególnienie	Podl. budżetu 1927/28 roku		Realizacja w m. kwietniu	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.
I II III IV V Va VI VII VIII IX X XI XII XIII	Wydatki zwyczajne:				
	Administracja ogólna	2.430.813.—	—	321.082,18	—
	Majątek komunalny	307.279.—	—	22.484,67	—
	Przedsiębiorstwa komunalne	—	—	—	—
	Splata długów	1.951.423.—	—	500.073,38	—
	Drogi i place publiczne	762.221.—	—	31.189,46	—
	Regulacja miasta	114.332.—	—	13.555,15	—
	Oświata	2.754.843.—	—	214.640,24	—
	Kultura i Sztuka	618.669.—	—	69.557,47	—
	Zdrowie Publiczne	3.693.414.—	—	291.197,88	—
	Opieka Społeczna	2.218.874.—	—	94.620,36	—
	Popieranie rolnictwa	114.997.—	—	15.465,36	—
	Popieranie przemysłu i handlu	753.851.—	—	89.343,13	—
	Bezpieczeństwo Publiczne	808.173.—	—	80.525,01	—
	Różne	110.286.—	—	2.500.—	—
XIV XV XVII	Wydatki nadzwyczajne:				
	Agendy poruczone i inwestycje	6.217.841.—	—	331.418,35	—
	Zakłady Miejskie	2.167.661.—	—	61.525,20	—
	Instytucje dla potrzeb własnych (Sumy przechodnie)	—	—	50.061,87	—
	Realizacja zaległych zarządzeń wypłaty z r. b. 1927	25.030.677.—	—	2.189.239,71	—
	Aserwaty	—	—	1.597.122,35	—
	Zaliczki	—	—	871.812,32	—
		—	—	35.142,26	—
				4.693.316,64	—

KRONIKA MIEJSKA

— **Podziękowanie Prezydenta Rzeczypospolitej.** W związku z bytnością Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w Łodzi, prezes Rady Miejskiej miasta Łodzi, dr. B. Fichna otrzymał depezę następującej treści:

„Pan Prezydent Rzeczypospolitej polecił mi przesłać na ręce Pana Prezesa swe podziękowanie za serdeczne przyjęcie i gościnność, jakie Mu zgotowała ludność miasta Łodzi. Liczny udział dziatwy szkolnej podczas powitania Pana Prezydenta Rzeczypospolitej był Mu wyjątkowo miły.

Szef gabinetu wojskowego Prezydenta Rzeczypospolitej, Pułkownik sztabu generalnego

(—) Zahorski.“

— **Osobiste.** W dniu 30 maja r. b. powrócił z 2-tygodniowego urlopu wypoczynkowego i objął urzędowanie ławnik-przewodniczący Wydziału Oświaty i Kultury, p. Z. Hajkowski.

Jednocześnie rozpoczął 2-tygodniowy urlop wypoczynkowy naczelnik Wydziału Oświaty i Kultury, p. J. Waltratus.

— **Proces o zniesławienie.** W wychodzącym swego czasu piśmie łódzkim „Kurjer Wieczorny“ został w listopadzie 1924 r. umieszczony artykuł p. t. „Prąd świeżego powietrza“, omawiający sprawę zawarcia przez Magistrat umowy z Elektrownią Łódzką.

P. wiceprezydent inż. W. Wojewódzki, dopatrując się w artykule niezgodnego z prawdą i obraźliwego dla siebie przedstawienia sprawy, wniósł skargę do prokuratora, celem pociągnięcia do odpowiedzialności karnej odpowiedzialnego redaktora „Kurjera Wieczornego“ — Władysława Magalskiego.

Niezależnie od tego, p. wiceprezydent W. Wojewódzki zgłosił powództwo cywilne w wysokości 1-zł.

W toku dochodzenia ustalono,

iż autorem wspomnianego artykułu jest red. Mieczysław Kołtoński, który wobec tego został również pociągnięty do odpowiedzialności.

W sprawie tej odbyła się w ostatnich dniach rozprawa w Sądzie Okręgowym, podczas której oskarżeni złożyli poniższe oświadczenie:

„Informacje o osobistym interesie członków Magistratu okazały się mylne, wobec czego oświadczam, że, uważając artykuł powyższy za rzeczową krytykę, nie miałem zamiaru obrazić Magistratu, jako takiego ani też poszczególnych członków“.

Wobec powyższego oświadczenia — powództwo cywilne zostało wycofane.

Ponieważ podczas rozprawy, okazało się, iż przedstawienie faktów we wspomnianym artykule jest nieprawdziwe — Sąd Okręgowy, uznając obu oskarżonych winnymi zniesławienia, skazał p. Kołtońskiego za napisanie wspomnianego artykułu na 100 zł. grzywny z zamianą w razie nieściągalności na 10 dni aresztu, p. Magalskiego zaś za umieszczenie artykułu — na 50 zł. grzywny z zamianą w razie nieściągalności na 5 dni aresztu, jak również na pokrycie przez oskarżonych kosztów sądowych.

— **O nieposzanowanie władz miejskich.** W Nr. 305 „Rozwoju“ z dnia 7 listopada 1924 r. zamieszczony został artykuł z nagłówkiem treści następującej:

„Echa gospodarki Miejskiej — Magistrat prostuje nasze zarzuty w sprawie panamy z Elektrownią“.

Ponieważ słowo „panama“ ma charakter obelżywy, Magistrat skierował sprawę do Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Łodzi, w następstwie czego odpowiedzialny redaktor „Rozwoju“, p. Michał Walter, pociągnięty został do odpowiedzialności z art. 154 K. K.

Na rozprawie sądowej, która odbyła się niedawno w Sądzie Okręgowym, redaktor M. Walter złożył następujące oświadczenie:

Zwrot „Panama“ w Nr. 305 „Rozwoju“ w nagłówku artykułu „Echa Gospodarki Rady Miejskiej“, wkradł się wskutek niedopatrzenia i nie może być w żadnym wypadku wiązany z treścią artykułu i działalnością Zarządu Miejskiego w sprawie koncesyj Elektrowni. Jestem gotów oświadczenie to umieścić w „Rozwoju“.

Sąd Okręgowy, wychodząc z założenia, iż red. Walter, przez umieszczenie wspomnianego nagłówka, dopuścił się nieposzanowania Rady Miejskiej i Magistratu — skazał go, na zapłacenie 50 zł. grzywny, z zamianą w razie nieściągalności na 5 dni aresztu oraz na zapłacenie kosztów sądowych.

— **Uporządkowanie placów miejskich.** Wydział Gospodarczy Magistratu rozważał ostatnio sprawę porządkowania i upiększenia placów miejskich, narazie położonych w śródmieściu.

Postanowiono przede wszystkim przystąpić już w najbliższym czasie do uporządkowania Placu Dąbrowskiego. Plac ten otrzyma piękny kobierzec zielony, ożywiony pasmami kwiecia.

Natomiast regulacja Placu Wolności musi się opóźnić ze względu na rozpoczęcie w niedługim czasie robót około budowy fundamentów pod pomnik Tadeusza Kościuszki.

— **Budowa gmachów reprezentacyjnych miejskich.** W środę, dn. 25 b. m. odbyło się w Radzie Miejskiej rozstrzygnięcie konkursu na szkice projektu budowy gmachów reprezentacyjnych miejskich, które stanąć mają na obu narożnikach ulicy Pomorskiej i Placu Wolności.

W skład Sądu Konkursowego wchodził pp. prezes Rady Miejskiej — dr. B. Fichna, wiceprezydent miasta inż. W. Wojewódzki, wiceprezes Rady Miejskiej — J. Wolczyński, członek Rady Miejskiej —

Fr. Waszkiewicz oraz rzeczoznawcy: arch. D. Lande, arch. B. Stawiski i arch. Maczeński z Warszawy. Ławnik inż. K. Folkierski z powodu choroby nie mógł brać udziału w pracach Sądu Konkursowego.

Prace nadesłało pięciu architektów, zaproszonych do ograniczonego konkursu.

Sąd Konkursowy jednogłośnie wyróżnił i uznał za najlepszą oraz nadającą się w zupełności do dalszego opracowania i wykonania pracę, oznaczoną godłem rysunkowym Łódź.

Po otwarciu kopert okazało się, iż wyróżniona praca jest dziełem architekta prof. Czesława Przybylskiego z Warszawy.

Nadto na konkurs nadesłali swe prace architekci:

W. Michalski z Warszawy, godło „7“, A. Ballenstaedt z Poznania, godło „różgi z toporem“, W. Lisowski z Łodzi, godło „Parlament“ i J. Kaban z Łodzi, godło „trójkąt w kole“.

— **Z działalności Teatru Miejskiego.** Według danych cyfrowych, posiadanych przez Wydział Oświaty i Kultury, działalność Teatru Miejskiego, znajdującego się pod kierownictwem dyr. dr. A. Szyfmana i B. Gorczyńskiego, w ciągu kwietnia r. b. przedstawiała się następująco:

W okresie sprawozdawczym wystawiono 33 przedstawienia, na których było obecnych 12.226 osób. Na całość tych przedstawień złożyły się 4 premjery, 4 zwykłe, 24 zrzeszeniowe i 1 uczniowskie.

Z premier wystawiono: „Najdroższa moja Peg“ — komedię w 3-ach aktach Manners'a. — 9 razy, „Mściciel“, dramat w 3 aktach St. Przybyszewskiego — 5 razy, „Kobieta i pajac“ — komedię w 5 aktach P. Louys'a — 7 razy, „Elenit — Alfa“ — sztukę w 3 aktach Cz. Ołtaszewskiego — 2 razy.

Poza tem wystawiono następujące utwory: „Połamana drabina“ — komedię w 3-ach aktach l. Beer'a

i Gavault'a — 5 razy, „Żywy trup“ — dramat w 11 obrazach L. hr. Tołstoja — 1 raz oraz „Proboszcz wśród bogaczy“ — komedję w 5 aktach A. de Lorda i P. Chanica — 4 razy.

W porównaniu z kwietniem roku ubiegłego, frekwencja publiczności w miesiącu sprawozdawczym spadła przeciętnie o 39 osób na przedstawieniu.

— **Zachorowania na choroby zakaźne w Łodzi.** W ubiegłym ty-

godniu, t. j. od dnia 22.V do 28.V r. b. włącznie, zgłoszono do Oddziału Sanitarnego przy Wydziale Zdrowotności Publicznej następujące wypadki chorób zakaźnych:

Dur brzuszny 12 wypadków (w ub. tygodniu 12 wypadków), płonica 14 (10), błonica 10 (12), odra 28 (45), drętwa karku 0 (1), gorączka płożowa 0 (3), róża 1 (1), krztusiec 2 (5), jaglica 0 (10), czerwotka 0 (1) — razem 67 wypadków (99).

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH

Rozwiązanie rad miejskich w województwie łódzkim.

W ubiegłym tygodniu p. wojewoda W. Jaszczołt zarządził rozwiązanie Rad Miejskich w następujących miastach województwa łódzkiego:

Błaszki, Brzeziny, Dąbie, Dobra, Głowno, Golina, Konin, Łask, Ozorków, Rychwałd, Sieradz, Ślesin, Stawiszyn, Tuliszków, Turek, Uniejów, Warta, Wieruszów, Władysławów, Zagórów, Zgierz, Złoczew.

Nadto zarządzane zostały nowe wybory bez rozwiązywania Rad Miejskich — w następujących miastach:

Praszka, Radomsko, Ruda Pabjanicka, Słupca, Stryków, Szadek, Turzynie, Zduńska Wola.

Wybory do Rad Miejskich wszystkich powyższych miast odbędą się prawdopodobnie z końcem czerwca lub z początkiem lipca r. b.

Wybory do Rady Miejskiej w Siedlcach.

W dniu 29 maja r. b. odbyły się wybory do Rady Miejskiej w Siedlcach. Na 17.200 uprawnionych do głosowania oddano 9.502 głosy, z czego unieważniono 137 głosów, oddanych na listę nr. 6 (komuniści).

Wystawiono ogółem 16 list, z których listy nr. 3, 6 i 13 unieważniono, listę nr. 9 opuszczono, w celu uniknięcia pomyłki z listą nr. 6, a listę nr. 15 wycofano. Wyniki

wyborów są następujące:

Lista nr. 1 (Poale-Sjon prawica) 196 głosów — 0 mandatów, lista nr. 2 (P. P. S) 2.706 głosów — 9 mandatów, lista nr. 4 (Bund) 629 głosów — 2 mandaty, lista nr. 5 (Poalej-Sjon lewica) 614 głosów — 2 mandaty, lista nr. 7 (ortodoksi) 1051 głosów — 3 mandaty, lista nr. 8 (chrześcij. zjednocz. gospod.) 1033 — 3 mandaty, lista nr. 10 (polski komitet obyw.) 1095 — 4 mandaty, lista nr. 11 (żyd. rzemieśln. komitet wyb.) 303 głosy — 1 mandat, lista nr. 12 (blok pracy polskiej — „Naprawy Rzplitej“) 1001 głosów — 3 mandaty, lista nr. 14 (żyd. zjednocz. właścic. nieruch.) 143 głosy — 0 mandatów, lista nr. 16 (żyd. blok narod.) 731 głosów — 2 mandaty.

Rozwiązanie Rad Miejskich w województwie warszawskim.

Wojewoda warszawski, p. Wł. Sołtan, zarządził rozwiązanie wszystkich rad miejskich miast niewydzielonych oraz rad gminnych na terenie woj. warszawskiego, które nie zostały odnowione w ostatnim trzyleciu.

Na ogólną ilość 55 miast niewydzielonych w woj. warszawskim, zarządzenie to dotyczy 34 miast. Nie dotyczy ono jednak rad miejskich miast wydzielonych, a mianowicie Płocka, Włocławka i Żyrardowa.

Nadto z ogólnej liczby 294 gmin

pozostało nierozwiązanych 75. W 152 gminach rozwiązanie rad nastąpiło z powodu nieodnowienia ich składu od 3 lat, w 27 zaś gminach wybory odbędą się w trybie normalnym, z powodu upływu ich kadencji.

Wybory do Rad Miejskich na Wołyniu.

P. minister spraw wewnętrznych, gen. Felicjan Sławoj-Skłodkowski zarządził, na podstawie rozporządzenia komisarza generalnego ziem wschodnich, wybory do rad miejskich w Kowlu, Łucku i Włodzimierzu (woj. wołyńskie).

Należy zaznaczyć, że w miastach tych, jak i w innych miastach ziem wschodnich, wogóle rad miejskich nie było; zastępowały je t. zw. tymczasowe komitety gospodarcze, utworzone w r. 1921.

Termin wyborów ustali wojewoda wołyński. Do czasu ukonstytuowania się nowych rad miejskich tymczasowe komitety gospodarcze będą funkcjonowały normalnie.

Rozwiązanie Rad Miejskich na Wileńszczyźnie.

W dniu 25 b. m. wojewoda wileński p. Raczkiewicz podpisał rozporządzenie, rozwiązujące rady miejskie w Staroświęcianach, Nowoświęcianach, Rakowie, Nowej Wilejce, Oszmianie i Trokach.

Rozporządzenia powyższe wydał p. wojewoda na mocy przyznanego niektórym wojewodom prawa „(Dziennik Ustaw” Nr. 17, poz. 117 r. 1925).

Wybory w Janowie Podlaskim.

W dniu 22 maja r. b. odbyły się wybory do Rady Miejskiej w Janowie Podlaskim. Wyniki wyborów są następujące:

Lista Nr. 1 (komuniści) uzyskała 224 głosy — 1 mandat, lista nr. 2 („Poale-Sjon”) — 192 głosy — 1 mandat, lista nr. 3 (ortodoksi) — 424 głosy — 3 mandaty, lista nr. 5 (bezpartyjna polska) 252 głosy — 2

mandaty, lista nr. 6 (blok chrześcijańsko-narodowy) 681 głosów — 5 mandatów.

Rozwiązanie rad miejskich w Lubelskiem.

Wojewoda lubelski zarządził rozwiązanie rad miejskich i rozpisanie nowych wyborów w 22 miastach oraz rozwiązanie i nowe wybory 263 rad gminnych w województwie lubelskiem.

Równocześnie zarządził wojewoda wybory wszystkich wójtów i sołtysów, których trzyletnia kadencja już minęła.

Regulamin wyborczy do rad miejskich.

W „Monitorze Polskim” z dn. 25 b. m. ogłoszono rozporządzenie min. spraw wewnętrznych, zawierające regulamin wyborczy do rad miejskich na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Najbliższe wybory miejskie.

W dniu 12 czerwca odbędą się wybory do Rady Miejskiej w Pruszkowie, w dniu 19 czerwca — wybory do Rad miejskich Lublina i Wilna, w dniu 26 czerwca — do Rady Miejskiej w Łowiczu.

Wybory do Rady Miejskiej w Biłgoraju.

W uzupełnieniu zamieszczonej w n-rze 21 „Dz. Z. m. Ł.” wzmianki, zaznaczamy, że, według ostatecznych danych urzędowych, wynik wyborów do Rady Miejskiej w Biłgoraju, odbytych w dniu 15 b. m., przedstawia się, jak następuje:

Lista nr. 1 (P. P. S.) — 3 mandaty, lista nr. 3 (blok jedności robotn.) — 4 mandaty, lista nr. 4 (ortodoksi) — 2 mandaty, lista nr. 5 (bezpartyjni żydzi) — 7 mandatów, lista nr. 6 (komitet polsko-chrześcijański — 8 mandatów.

Ogłoszenie.

Opierając się na Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1926 roku o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów, oraz odzieży i obuwiu przez wyznaczenie cen (Dz. U. R. P. L. 18 poz. 101), na Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. L. 91 poz. 527, art. 8), oraz na uchwale Magistratu m. Łodzi z dnia 16 kwietnia 1926 r. — niniejszem podaję do publicznej wiadomości mieszkańcom m. Łodzi, co następuje:

Uchwałą Magistratu m. Łodzi L. 509 z dnia 24 maja 1927 r. zostały wyznaczone ceny maksymalne:

na mięso wieprzowe i wyroby masarskie wieprzowe za 1 kg

wieprzowina za 1 kg.	Zł.	2.86
schab i baleron	" "	3.40
ślonina	" "	3.90
sadło	" "	3.90
salceson	" "	3.70
kielbasa krajana	" "	3.70
" serdelowa	" "	3.70
pasztetowa	" "	4.40
serdelki	" "	4.86
podgarlana	" "	2.30
czarna	" "	2.30
kaszanka	" "	1.50
krakowska	" "	4.50
szynka gotowana	" "	6.20
" sur. wędz.	" "	4.00
" bez kości	" "	4.50
baleron gotowany	" "	6.20
" surowy	" "	5.00
boczek surowy wędz.	" "	4.30
" gotowany	" "	4.60
smalec	" "	4.80
siekane	od umowy	
połędwica sur. wędz.	" "	6.70
ślonina paprykow.	" "	4.90
kielbasa surowa	od umowy	
rolada	" "	4.40
kielbasa sucha	" "	5.80
salami	" "	8.20
parówki	" "	5.80

W myśl zacytowanego Rozporządzenia Rady Ministrów par. 7, wyżej wyznaczone ceny maksymalne obowiązują na terenie m. Łodzi od dnia następnego po ogłoszeniu. Zaznaczam, że, zgodnie z par. 10 i 11 wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów, winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych lub nieujawnienia tych cen w cennikach właściwych przedsiębiorstw handlowych, będą ukarani przez władzę administracyjną pierwszej instancji według art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31-go sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. N. 91 z 1926 r. poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku — **aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 10.000 złotych**, o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych Ustaw Karnych.

Łódź, dnia 25 maja 1927 roku.

Wice-Prezydent m. Łodzi (—) W. Groszkowski.